

JEDNOLITY AKT EUROPEJSKI

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,
PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,
PREZYDENT IRLANDII,
PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII,
PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

KIEROWANI wolą kontynuowania dzieła podjętego na podstawie Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie oraz wolą przeobrażenia całokształtu stosunków pomiędzy ich państwami w Unię Europejską, zgodnie z Uroczystą Deklaracją ze Stuttgartu z 19 czerwca 1983 roku,

GOTOWI ustanowić Unię Europejską na podstawie, po pierwsze, Wspólnot, działających zgodnie z ich własnymi prawami, oraz, po drugie, Współpracy Europejskiej pomiędzy Państwami-Sygnatariuszami w zakresie polityki zagranicznej, jak również wyposażyć powyższą Unię w niezbędne środki do działania,

ZDECYDOWANI razem popierać demokrację, w oparciu o fundamentalne prawa zagwarantowane w konstytucjach i systemach prawnych państw członkowskich, Konwencji Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Swobód oraz Europejskiej Karcie Społecznej, a w szczególności w oparciu o wolność, równość i sprawiedliwość społeczną,

PRZEKONANI, że idea europejska, wyniki osiągnięte w zakresie integracji ekonomicznej i współpracy politycznej i potrzeba nowego rozwoju są zgodne z pragnieniami narodów Europy, dla których Parlament Europejski wybierany w powszechnych wyborach jest niezbędnym forum wyrażania ich woli,

ŚWIADOMI odpowiedzialności spoczywającej na Europie, która coraz częściej dąży do wypowiedzania się jednym głosem i do zgodnego i solidarnego działania, mającego na celu skuteczniejszą ochronę wspólnych interesów i niezależności, a zwłaszcza uwypuklenia związanych z nimi zasad demokracji oraz przestrzegania prawa i praw człowieka, tak aby razem przyczynić się do zachowania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, zgodnie z przedsięwzięciem podjętym w ramach Karty Narodów Zjednoczonych,

ZDECYDOWANI poprawiać sytuację ekonomiczno-społeczną poprzez poszerzanie zakresu wspólnej polityki oraz dążenie do osiągnięcia nowych celów, a także zapewniać sprawniejsze funkcjonowanie Wspólnot, umożliwiając ich instytucjom wykonywanie swoich kompetencji w warunkach najbardziej sprzyjających interesom Wspólnoty,

ZWAŻYWSZY, iż na Konferencji w Paryżu od 19 do 21 października 1972 roku głowy państw lub szefowie rządów przyjęli za cel stopniowe urzeczywistnianie unii gospodarczo-walutowej,

BIORĄC POD UWAGĘ Aneks do wniosków Urzędu Przewodniczącego Rady Europejskiej z Bremen, z 6 i 7 lipca 1978 roku, oraz Uchwałę Rady Europejskiej ogłoszoną w Brukseli 5 grudnia 1978 roku o wprowadzeniu Europejskiego Systemu Walutowego (ESW) i związanych z tym kwestii, jak również mając na uwadze, iż na podstawie tej Uchwały Wspólnota i banki centralne państw członkowskich podjęły szereg kroków mających na celu ustanowienie współpracy walutowej,

POSTANOWILI uchwalić niniejszy Akt, desygnując w tym celu jako swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW:

Pana Leo TINDEMANS,
Ministra Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII:

Pana Uffe ELLEMANN-JENSENA,
Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC:

Pana Hansa-Dietricha GENSCHERA,
Federalnego Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ:

Pana Karolosa PAPOULIASA,
Ministra Spraw Zagranicznych;

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII:

Pana Francisco FERNANDEZA ORDONEZA,
Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ:

Pana Rolanda DUMASA,
Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT IRLANDII:

Pana Petera BARRY'EGO, T.D.,
Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ:

Pana Giulio ANDREOTTIEGO,
Ministra Spraw Zagranicznych;

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA:

Pana Roberta GOEBBELSA,
Sekretarza Stanu, Ministra Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA HOLANDII:

Pana Hansa VAN DEN BROEKA,

Ministra Spraw Zagranicznych;

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ:

Pana Pedro PIRESA DE MIRANDE,
Ministra Spraw Zagranicznych;

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ:

Panią Lyndę CHALKER,
Ministra Spraw Zagranicznych i Wspólnoty;

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw i potwierdzeniu ich właściwej i wymaganej formy,
postanowili, co następuje:

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 1

Wspólnoty Europejskie oraz Europejska Współpraca Polityczna obierają za swój cel wniesienie
wspólnego wkładu do osiągnięcia konkretnego postępu ku jedności europejskiej.

Wspólnoty Europejskie działają w oparciu o Traktaty ustanawiające Europejską Wspólnotę Węgla i
Stali, Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz późniejsze
Traktaty i akty zmieniające lub uzupełniające te Traktaty.

Współpracę polityczną reguluje Tytuł III. Przepisy tego Tytułu zatwierdzają i uzupełniają procedury
uzgodnione w sprawozdaniach przyjętych w Luksemburgu (1970), Kopenhadze (1973), Londynie
(1981), w Uroczystej Deklaracji o Unii Europejskiej (1983), a także praktyki stopniowo wprowadzane
pomiędzy państwami członkowskimi.

Artykuł 2

W skład Rady Europejskiej wchodzi głowy państw lub rządów państw członkowskich oraz Przewodniczący Komisji Wspólnot Europejskich. Są oni wspierani przez ministrów spraw zagranicznych i jednego członka Komisji.

Rada Europejska zbiera się co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 3

1. Instytucje Wspólnot Europejskich, odtąd desygnowane jak określono poniżej, wykonują swoje zadania i sprawują jurysdykcję zgodnie z warunkami i w celach przewidzianych w Traktatach ustanawiających Wspólnoty oraz późniejszych Traktatach i aktach zmieniających lub uzupełniających przepisy Tytułu II.
2. Instytucje oraz organa odpowiedzialne za Europejską Współpracę Polityczną wykonują swoje zadania i sprawują jurysdykcję zgodnie z warunkami i w celach przewidzianych w Tytule III oraz w dokumentach wymienionych w trzecim akapicie art. 1.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA ZMIENIAJĄCE TRAKTATY USTANAWIAJĄCE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIE

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA ZMIENIAJĄCE TRAKTAT USTANAWIAJĄCY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ WĘGLA I STALI

Artykuł 4

Traktat EWiWS uzupełnia się następującymi postanowieniami:

"Artykuł 32d

1. Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, po porozumieniu z Komisją i Parlamentem Europejskim, Rada, działając jednomyślnie, może ustanowić przy Trybunale Sprawiedliwości sąd pierwszej

instancji właściwy dla rozpatrywania i orzekania w pierwszej instancji w niektórych rodzajach spraw wniesionych przez osoby fizyczne lub prawne, z prawem apelacji w Trybunale Sprawiedliwości wyłącznie w kwestiach prawnych i zgodnie z postanowieniami Statutu. Nie leży w gestii tego sądu rozpatrywanie i orzekanie w sprawach wniesionych przez państwa członkowskie lub instytucje Wspólnoty, ani też w kwestiach wniesionych o orzeczenie tymczasowe, zgodnie z artykułem 41.

2. Rada, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1, ustala skład tego sądu i zatwierdza konieczne poprawki i postanowienia dodatkowe do Statutu Trybunału Sprawiedliwości. O ile Rada nie zdecyduje inaczej, postanowienia niniejszego Traktatu dotyczące Trybunału Sprawiedliwości, a w szczególności postanowienia Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosują się do tego sądu.
3. Członkowie tego sądu wybierani są spośród osób o niepodważalnej niezależności, spełniających wymagania konieczne do objęcia urzędu sędziowskiego; mianowani za wspólną zgodą rządów państw członkowskich na okres sześciu lat. Członkostwo jest częściowo odnawiane co trzy lata. Członkowie ustępujący mogą zostać mianowani ponownie.
4. Wspomniany sąd ustala swoje przepisy proceduralne w porozumieniu z Trybunałem Sprawiedliwości. Przepisy te wymagają jednomyślnego zatwierdzenia Rady."

Artykuł 5

Do art. 45 Traktatu EWWiS dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

"Rada, działając jednomyślnie, na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po porozumieniu z Komisją oraz Parlamentem Europejskim, może wnieść poprawki do Tytułu III Statutu."

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA ZMIENIAJĄCE TRAKTAT USTANAWIAJĄCY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ GOSPODARCZĄ

Dział I

Postanowienia organizacyjne

Artykuł 6

1. Wprowadza się procedurę współpracy mającą zastosowanie do aktów opartych na art. 7, art. 49, art. 54, ust. 2, art. 56, ust. 2, zdanie drugie, oraz art. 57, z wyjątkiem zdania drugiego, ust. 2, a także art. 100a, 100b, 118a, 130e i art. 130q ust. 2 Traktatu EWG.
2. W drugim zdaniu art. 7 Traktatu EWG słowa "po zasięgnięciu opinii Zgromadzenia" zastępuje się słowami "we współpracy z Parlamentem Europejskim".
3. W art. 49 Traktatu EWG słowa "Rada, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego" zastępuje się słowami "Rada, działając większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, we współpracy z Parlamentem Europejskim i po porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym".
4. W art. 54, ust. 2 Traktatu EWG słowa "Rada na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Zgromadzenia uchwali " zastępuje się słowami "Rada uchwali na wniosek Komisji, we współpracy z Parlamentem Europejskim i po porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym".
5. Drugie zdanie art. 56, ust. 2, Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Jednakże po zakończeniu drugiego etapu, Rada, działając większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji i we współpracy z Parlamentem Europejskim, wydaje dyrektywy odnośnie koordynacji takich rozwiązań, które w każdym państwie członkowskim uregulowane są prawnie lub administracyjnie."

6. W art. 57, ust. 1, Traktatu EWG słowa "po zasięgnięciu opinii Zgromadzenia" zastępuje się słowami "i we współpracy z Parlamentem Europejskim".

7. W art. 57, ust. 2, Traktatu EWG trzecie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

"W innych wypadkach Rada podejmuje kwalifikowaną większością głosów, we współpracy z Parlamentem Europejskim."

Artykuł 7

Artykuł 149 Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 149

1. Jeżeli, na podstawie niniejszego Traktatu Rada działa na wniosek Komisji, do podjęcia decyzji stanowiącej zmianę tego wniosku wymagana jest jednomyślność.
2. Jeżeli, na podstawie niniejszego Traktatu Rada działa we współpracy z Parlamentem Europejskim, stosuje się następującą procedurę:
 - a) Rada, działając większością kwalifikowaną, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1, na wniosek Komisji i po uzyskaniu opinii Parlamentu Europejskiego, przyjmuje wspólne stanowisko.
 - b) Wspólne stanowisko Rady zostaje przekazane Parlamentowi Europejskiemu. Rada i Komisja wyczerpująco informują Parlament Europejski o przyczynach, które doprowadziły Radę do przyjęcia wspólnego stanowiska oraz o stanowisku Komisji.

Jeżeli w okresie trzech miesięcy od powyższego przekazania Parlament Europejski zatwierdzi wspólne stanowisko lub nie podejmie żadnej decyzji, Rada ostatecznie uchwała odnośny akt zgodnie ze wspólnym stanowiskiem.

- c) Parlament Europejski w okresie trzech miesięcy wymienionym w ustępie b) może absolutną większością głosów swoich członków zaproponować poprawki do wspólnego stanowiska Rady. Może też, tą samą większością, odrzucić wspólne stanowisko. Rezultat obrad zostanie przekazany Radzie i Komisji.

Jeżeli Parlament Europejski odrzucił wspólne stanowisko Rady, do podjęcia decyzji przez Radę w drugim czytaniu wymagana jest jednomyślność.

- d) Komisja w ciągu jednego miesiąca ponownie rozpatruje wniosek, na podstawie którego Rada przyjęła wspólne stanowisko, uwzględniając poprawki zaproponowane przez Parlament Europejski.

Komisja przekazuje Radzie, jednocześnie z ponownie rozpatrzonym wnioskiem, poprawki Parlamentu Europejskiego, których nie przyjęto, oraz wyraża o nich swoją opinię. Rada może zatwierdzić te poprawki jednomyślnie.

e) Rada, działając większością kwalifikowaną, zatwierdza wniosek ponownie rozpatrzony przez Komisję.

Jednogłośność Rady jest wymagana przy wprowadzaniu poprawek do wniosku ponownie rozpatrzonego przez Komisję.

f) W przypadkach określonych w ustępach c), d) i e), Rada obowiązana jest podjąć decyzję w okresie trzech miesięcy. Jeżeli w tym okresie nie podjęta została żadna decyzja, uważa się, że wniosek nie został zatwierdzony.

g) Okresy wymienione w punktach b) i f) mogą być przedłużone maksymalnie o jeden miesiąc, przy obopólnej zgodzie Rady i Parlamentu Europejskiego.

3. Dopóki Rada nie podejmie decyzji, Komisja może zmienić swój wniosek w każdym momencie trwania procedur określonych w ust. 1 i 2."

Artykuł 8

Pierwszy akapit art. 237 Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Każde państwo europejskie może złożyć wniosek o członkostwo we Wspólnocie. Wniosek jest kierowany do Rady, która podejmie decyzję jednomyślnie po porozumieniu z Komisją i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, działającego absolutną większością głosów swoich członków."

Artykuł 9

Drugi akapit art. 238 Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Umowy zawiera Rada, działając jednomyślnie i po otrzymaniu zgody Parlamentu Europejskiego, podejmującego decyzję większością głosów swoich członków."

Artykuł 10

W art. 145 Traktatu EWG dodaje się następujące postanowienie:

"- przyznaje Komisji, w aktach uchwalanych przez Radę, uprawnienia do wprowadzania w życie przepisów ustalonych przez Radę. Rada może narzucić pewne wymagania odnośnie egzekwowania tych uprawnień. Może też, w szczególnych przypadkach, zastrzec sobie prawo do bezpośredniego egzekwowania własnych uprawnień wykonawczych. Powyższe procedury muszą być zgodne z zasadami i przepisami uprzednio ustalonymi przez Radę, podejmującą decyzję jednomyślnie na wniosek Komisji i po uzyskaniu opinii Parlamentu Europejskiego."

Artykuł 11

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienie:

"Artykuł 168a

1. Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, po porozumieniu z Komisją i Parlamentem Europejskim, Rada, działając jednomyślnie, może ustanowić przy Trybunale Sprawiedliwości sąd pierwszej instancji właściwy dla rozpatrywania i orzekania w niektórych rodzajach spraw wniesionych przez osoby fizyczne lub prawne, z prawem apelacji w Trybunale Sprawiedliwości, wyłącznie w kwestiach prawnych i zgodnie z postanowieniami Statutu. Nie leży w gestii tego sądu rozpatrywanie i orzekanie w sprawach wniesionych przez państwa członkowskie lub instytucje Wspólnoty, ani też w kwestiach wniesionych o orzeczenie tymczasowe zgodnie z artykułem 177.
2. Rada, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1, ustala skład tego sądu i zatwierdza konieczne poprawki i postanowienia dodatkowe do Statutu Trybunału Sprawiedliwości. O ile Rada nie zadecyduje inaczej, postanowienia niniejszego Traktatu dotyczące Trybunału Sprawiedliwości, a w szczególności postanowienia Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosują się do tego sądu.
3. Członkowie tego sądu wybierani są spośród osób o niepodważalnej niezależności, spełniających wymagania konieczne do objęcia urzędu sędziowskiego, i mianowani za wspólną zgodą rządów państw członkowskich na okres sześciu lat. Członkostwo jest częściowo odnawiane co trzy lata. Członkowie ustępujący mogą zostać mianowani ponownie.

4. Wspomniany sąd ustala swoje przepisy proceduralne w porozumieniu z Trybunałem Sprawiedliwości. Przepisy te wymagają jednogłosego zatwierdzenia Rady."

Artykuł 12

Do art. 188 Traktatu EWG dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

"Rada, działając jednomyślnie, na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po porozumieniu z Komisją oraz Parlamentem Europejskim, może wnieść poprawki do Tytułu III Statutu."

Dział II

Postanowienia odnośnie założeń polityki Wspólnoty

Oddział I - Rynek wewnętrzny

Artykuł 13

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienie:

"Artykuł 8a

Wspólnota podejmuje kroki mające na celu stopniowe wprowadzenie rynku wewnętrznego w terminie do 31 grudnia 1992 roku, zgodnie z postanowieniami niniejszego art. oraz artykułów 8b, 8c, 28, 57 ust. 2, 59, 70 ust. 1, 84, 99, 100a i 100b i nie naruszając innych postanowień niniejszego Traktatu.

Rynek wewnętrzny stanowi obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny ruch towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu."

Artykuł 14

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienia:

"Artykuł 8b

Przed 31 grudnia 1988 roku i ponownie przed 31 grudnia 1990 roku, Komisja składa raport Radzie o postępie osiągniętym w tworzeniu rynku wewnętrznego w terminie ustalonym w art. 8a.

Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, określa wytyczne i warunki niezbędne do zapewnienia równomiernego postępu we wszystkich zainteresowanych sektorach."

Artykuł 15

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienia:

"Artykuł 8c

Sporządzając propozycje działań, zmierzających do osiągnięcia celów określonych w art. 8a, Komisja uwzględnia stopień wysiłku, jaki niektóre gospodarki, wykazujące różnice w poziomie rozwoju, muszą podjąć w okresie wprowadzania rynku wewnętrznego oraz może zaproponować odpowiednie postanowienia.

Jeżeli postanowienia te przyjmują formę derogacji, muszą posiadać charakter tymczasowy i powodować jak najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu wspólnego rynku."

Artykuł 16

1. Artykuł 28 Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 28

Decyzje o każdej samodzielnej zmianie lub zawieszeniu opłat Wspólnej Taryfy Celnej muszą być podjęte przez Radę kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji."

2. Drugie zdanie art. 57, ust. 2 Traktatu EWG otrzymuje następujące brzmienie:

"Jednogłośność jest wymagana przy ustalaniu dyrektyw, których wprowadzenie w życie pociąga za sobą, w przynajmniej jednym państwie członkowskim, zmiany w istniejących zasadach określonych w prawie mającym zastosowanie do zawodów, w zakresie szkolenia i dostępności dla osób fizycznych."

3. W drugim akapicie art. 59 Traktatu EWG słowo "jednomyślnie" zastępuje się słowami "większością kwalifikowaną".

4. W art. 70, ust. 1 Traktatu EWG dwa ostatnie zdania otrzymują następujące brzmienie:

"W tym celu Rada wydaje dyrektywy większością kwalifikowaną. Podejmuje ona wysiłki zmierzające do osiągnięcia jak najwyższego stopnia liberalizacji. Jednogłośnie jest wymagana przy podejmowaniu działań stanowiących krok wstecz w procesie liberalizacji przepływu kapitału."

5. W Artykule 84, ust. 4 Traktatu EWG słowo "jednomyślnie" zastępuje się słowami "większością kwalifikowaną".

6. Artykuł 84 Traktatu EWG uzupełnia się następującym akapitem:

"Stosuje się postanowienia proceduralne art. 75, ust. 1 i 3"

Artykuł 17

W art. 99 Traktatu EWG dodaje się następujące postanowienia:

"Artykuł 99

Rada, działając jednomyślnie, na wniosek Komisji i po porozumieniu z Parlamentem Europejskim, zatwierdza postanowienia mające na celu harmonizację prawodawstwa dotyczącego podatku obrotowego, akcyz i form opodatkowania pośredniego, w stopniu niezbędnym do zapewnienia wprowadzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w terminie określonym w art. 8a."

Artykuł 18

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienia:

"Artykuł 100a

1. W drodze derogacji art. 100 i z wyjątkiem przepisów niniejszego Traktatu stanowiących inaczej, następujące postanowienia mają zastosowanie przy dążeniu do osiągnięcia celów określonych w

art. 8a. Rada, działając większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji, we współpracy z Parlamentem Europejskim i po porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, zatwierdza działania mające na celu zbliżenie postanowień prawnych, przepisów i czynności administracyjnych w państwach członkowskich, które dążą do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

2. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do przepisów skarbowych, przepisów dotyczących swobodnego ruchu osób oraz odnoszących się do praw i interesów pracowników.
3. Komisja, w swoich wnioskach przewidzianych ust. 1 dotyczących zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumenta, przyjmuje za podstawę wysoki stopień ochrony.
4. Jeżeli po zatwierdzeniu środków harmonizacji, kwalifikowaną większością głosów członków Rady, państwo członkowskie uzna za konieczne zastosowanie krajowych przepisów opartych o istotne potrzeby określone w art. 36 lub odnoszących się do ochrony środowiska naturalnego albo środowiska pracy, powiadomi ono Komisję o tych przepisach.

Komisja zatwierdzi zastosowane przepisy po sprawdzeniu, czy nie stanowią one środka samowolnej dyskryminacji lub ukrytej restrykcji w handlu pomiędzy państwami członkowskimi.

W drodze derogacji procedury określonej w artykułach 169 i 170, Komisja lub którekolwiek państwo członkowskie może wnieść sprawę bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości jeżeli uzna, że inne państwo członkowskie korzysta w sposób nieodpowiedni z uprawnień zapewnionych niniejszym artykułem.

5. Środki harmonizacji określone powyżej, w odpowiednich przypadkach zawierają klauzulę bezpieczeństwa, uprawniającą państwa członkowskie do podjęcia, z jednej lub więcej przyczyn poza-ekonomicznych określonych w art. 36, tymczasowych działań podlegających procedurze kontrolnej Komisji."

Artykuł 19

W Traktacie EWG dodaje się następujące postanowienia:

"Artykuł 100b

1. W roku 1992, Komisja, wspólnie z każdym państwem członkowskim, sporządza wykaz postanowień krajowych praw, przepisów i czynności administracyjnych podlegających artykułowi 100a, które nie zostały zharmonizowane zgodnie z tym artykułem.

Rada, działając zgodnie z postanowieniami art. 100a, może zdecydować, że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim należy uznać za równoważne stosowanym w innym państwie członkowskim.

2. Postanowienia art. 100a ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Komisja sporządza wykaz wymieniony w pierwszym akapicie ust. 1 oraz przedkłada właściwe propozycje w terminie umożliwiającym Radzie podjęcie decyzji przed końcem 1992 r."

Oddział II - Zdolność monetarna

Artykuł 20

1. W tytule II części trzeciej Traktatu EWG dodaje się nowy rozdział I w następującym brzmieniu:

"ROZDZIAŁ I

WSPÓLPRACA W ZAKRESIE POLITYKI GOSPODARCZO-WALUTOWEJ (UNIA GOSPODARCZO-WALUTOWA)

Artykuł 102a

1. Aby zapewnić zbieżność swoich polityk gospodarczych i walutowych, co jest konieczne dla dalszego rozwoju Wspólnoty, państwa członkowskie współpracują zgodnie z celami określonymi w art. 104. Czyniąc to, biorą pod uwagę doświadczenia zdobyte podczas współpracy w ramach Europejskiego Systemu Walutowego (ESW) i przy wprowadzaniu ECU, z poszanowaniem uprawnień istniejących w tej sferze.

2. Jeżeli dalszy rozwój w zakresie polityki gospodarczo-walutowej stwarza konieczność zmian instytucjonalnych, stosuje się postanowienia art. 236. W kwestii zmian instytucjonalnych w sferze

walutowej uwzględnia się także opinie Komitetu Walutowego i Komitetu Prezesów Banków Centralnych."

2. Rozdziały 1, 2 i 3 otrzymują odpowiednio numery 2, 3 i 4.

Oddział III - Polityka społeczna

Artykuł 21

Traktat EWG uzupełnia się następującymi postanowieniami:

"Artykuł 118a

1. Państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na wspieranie ulepszeń, zwłaszcza w zakresie środowiska pracy, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników oraz uznają za swój cel harmonizację warunków tu panujących, jednocześnie zachowując ulepszenia już wprowadzone.
2. Aby przyczynić się do osiągnięcia celu określonego w ust. 1, Rada, na wniosek Komisji, we współpracy z Parlamentem Europejskim i po porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, wyznacza w drodze dyrektyw, większością kwalifikowaną, minimalne wymagania, które mają zostać stopniowo wprowadzone, biorąc pod uwagę warunki i techniczne przepisy istniejące w każdym państwie członkowskim.

W takich dyrektywach unika się narzucania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych w sposób, który powstrzymywałby powstawanie i rozwój przedsiębiorstw na małą i średnią skalę.

3. Przepisy przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem nie stoją na przeszkodzie żadnemu państwu członkowskiemu w utrzymywaniu lub wprowadzaniu ostrzejszych działań dla ochrony warunków pracy zgodnych z niniejszym Traktatem."

Artykuł 22

Traktat EWG uzupełnia się następującym postanowieniem:

"Artykuł 118b

Komisja usiłuje rozwinąć dialog pomiędzy partnerami społecznymi na poziomie europejskim, który, jeżeli obie strony uznają to za pożądane, prowadzi do stosunków opartych na porozumieniu."

Oddział IV - Spójność społeczna i gospodarcza

Artykuł 23

W Części Trzeciej Traktatu EWG dodaje się Tytuł V w następującym brzmieniu:

"TYTUŁ V

Spójność społeczna i gospodarcza

Artykuł 130a

Aby wspomagać swój wszechstronny, harmonijny rozwój, Wspólnota podejmuje i kontynuuje działania prowadzące do wzmocnienia spójności społecznej i gospodarczej.

W szczególności Wspólnota ma na celu zredukowanie dysproporcji pomiędzy różnymi regionami oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych.

Artykuł 130b

Państwa członkowskie prowadzą swoje polityki ekonomiczne i koordynują je tak, by dodatkowo osiągnąć cele określone w art. 130a. Przy wprowadzaniu w życie wspólnych polityk oraz rynku wewnętrznego, brane są pod uwagę cele określone w art. 130a i 130c, zaś wprowadzanie to przyczynia się do ich osiągnięcia. Wspólnota wspomaga osiągnięcie tych celów działaniami podejmowanymi poprzez fundusze strukturalne (Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolniczych, Sekcja Orientacji, Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego), Europejski Bank Inwestycyjny oraz inne istniejące instrumenty finansowe.

Artykuł 130c

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego ma na celu niesienie pomocy przy wyrównywaniu zasadniczych dysproporcji regionalnych Wspólnoty poprzez uczestnictwo w rozwoju i dostosowaniu strukturalnym regionów o niskim stopniu rozwoju oraz w przekształcaniu upadających regionów przemysłowych.

Artykuł 130d

Po wejściu w życie Jednolitego Aktu Europejskiego Komisja występuje do Rady z wyczerpującym wnioskiem, mającym na celu wprowadzenie takich zmian w strukturach i zasadach funkcjonowania istniejących funduszy strukturalnych (Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolniczych, Sekcji Orientacji, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego), które są konieczne do sprecyzowania i usprawnienia ich zadań, tak by przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w artykułach 130a i 130c, zwiększyć ich skuteczność oraz skoordynować działania pomiędzy nimi oraz te działania z działaniami istniejących instrumentów finansowych. Rada podejmie jednomyślną decyzję odnośnie tego wniosku w ciągu jednego roku, po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komitetem Społeczno-Ekonomicznym.

Artykuł 130e

Po podjęciu decyzji określonej w art. 130d, Rada większością kwalifikowaną głosów podejmie decyzje wykonawcze, odnoszące się do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, na wniosek Komisji i we współpracy z Parlamentem Europejskim.

Do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolniczych, Sekcji Orientacji oraz Europejskiego Funduszu Społecznego, stosuje się odpowiednio artykuły 43, 126 i 127.

Oddział V - Badania naukowe i rozwój techniczny

Artykuł 24

W części trzeciej Traktatu EWG dodaje się Tytuł VI w następującym brzmieniu:

"TYTUŁ VI

BADANIA NAUKOWE I ROZWÓJ TECHNICZNY

Artykuł 130f

1. Celem Wspólnoty jest umacnianie naukowych i technicznych podstaw przemysłu europejskiego i wspieranie rozwoju jego konkurencyjności na poziomie międzynarodowym.
2. Dla osiągnięcia powyższego celu Wspólnota wspiera przedsięwzięcia, włącznie z przedsięwzięciami na małą i średnią skalę, ośrodki badawcze i szkoły wyższe w ich działaniach na rzecz badań naukowych i rozwoju technicznego. Wspólnota wspiera ich dążenia do wzajemnej współpracy w celu wykorzystania przez wszystkie przedsięwzięcia pełnego potencjału rynku wewnętrznego Wspólnoty, w szczególności poprzez udostępnienie krajowych zamówień państwowych, określenie jednolitych standardów oraz usunięcie ograniczeń prawnych i finansowych, które tamują tę współpracę.
3. Przy realizacji tych celów należy poświęcić szczególną uwagę połączeniu wysiłków w zakresie wspólnych badań naukowych i rozwoju technicznego, ustanowieniu rynku wewnętrznego oraz wdrażaniu wspólnej polityki, szczególnie dotyczącej konkurencji i handlu.

Artykuł 130g

Dla realizacji tych celów Wspólnota podejmuje następujące działania, uzupełniające działania państw członkowskich:

- a) realizacja badań naukowych, rozwoju technicznego oraz programów pokazowych poprzez popieranie współpracy z przedsięwzięciami, ośrodkami badawczymi i szkołami wyższymi;
- b) wspieranie współpracy w zakresie badań naukowych, rozwoju technicznego i programów pokazowych Wspólnoty z krajami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi;
- c) rozprawdanie oraz optymalizacja wyników działań w zakresie badań naukowych, rozwoju technicznego i programów pokazowych Wspólnoty;
- d) pobudzanie kształcenia naukowców we Wspólnocie i ich poruszania się na terenie Wspólnoty.

Artykuł 130h

Państwa członkowskie, wspólnie z Komisją, koordynują pomiędzy sobą polityki oraz programy realizowane na poziomie międzynarodowym. Pozostając w ścisłym kontakcie z państwami członkowskimi Komisja może podejmować inicjatywy dla popierania takiej koordynacji.

Artykuł 130i

1. Wspólnota zatwierdza wieloletni program ramowy obejmujący wszystkie jej działania. Program ramowy wytycza cele naukowe oraz techniczne, definiuje ich priorytety, ustala główne kierunki planowanych działań i określa potrzebne środki finansowe, szczegółowe reguły udziału finansowego Wspólnoty w całym programie i podział kwoty pomiędzy poszczególne, przewidywane działania.
2. Program ramowy może być adaptowany lub uzupełniany w miarę zmiany sytuacji.

Artykuł 130k

Program ramowy jest realizowany poprzez specjalne programy opracowane w zakresie poszczególnych działań. Każdy program definiuje szczegółowe reguły jego realizacji, określa jego czas trwania i przedstawia konieczne środki finansowe.

Rada określa szczegółowe procedury rozprzestrzeniania wiedzy uzyskanej w wyniku programów specjalnych.

Artykuł 130l

W toku realizacji wieloletniego programu ramowego, programy uzupełniające mogą przewidywać udział tylko niektórych państw członkowskich, które będą je finansować w zależności od ewentualnego wkładu Wspólnoty.

Rada zatwierdza zasady stosowane dla programów uzupełniających, szczególnie dotyczące rozprzestrzeniania wiedzy oraz dostępu pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 130m

W toku realizacji wieloletniego programu ramowego Wspólnota może zapewniać, za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, udział w programach badań naukowych i programach rozwojowych podejmowanych przez kilka państw członkowskich, włącznie z udziałem w strukturach utworzonych dla realizacji tych programów.

Artykuł 130n

W toku realizacji wieloletniego programu ramowego Wspólnota może zapewniać współpracę w zakresie badań naukowych, rozwoju technicznego i programów pokazowych Wspólnoty, z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi.

Szczegółowe ustalenia dotyczące takiej współpracy mogą podlegać umowom międzynarodowym pomiędzy Wspólnotą a zainteresowanymi osobami trzecimi, które to umowy są negocjowane i zawierane zgodnie z artykułem 228.

Artykuł 130o

Wspólnota może ustanawiać wspólne przedsięwzięcia lub inne struktury konieczne dla efektywnej realizacji programów badań naukowych, rozwoju technicznego oraz programów pokazowych Wspólnoty.

Artykuł 130p

1. Szczegółowe procedury finansowania poszczególnych programów, włącznie z ewentualnym wkładem Wspólnoty, są ustanawiane w chwili zatwierdzania programu.
2. Suma rocznego wkładu Wspólnoty zostaje ustalona zgodnie z procedurą budżetową, nie wyłączając innych możliwych metod finansowania stosowanych we Wspólnocie. Szacunkowy koszt realizacji poszczególnych programów nie powinien razem przekraczać środków finansowych przewidzianych na program ramowy.

Artykuł 130q

1. Rada, działając jednomyślnie, na wniosek Komisji i po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym zatwierdza postanowienia wymienione w artykułach 130i i 130o.
2. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, po porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i we współpracy z Parlamentem Europejskim, zatwierdza postanowienia wymienione w artykułach 130k, 130l, 130m, 130n i 130p ust. 1. Zatwierdzenie tych programów uzupełniających wymaga także zgody zainteresowanych państw członkowskich."

Oddział VI - Środowisko naturalne

Artykuł 25

W części trzeciej Traktatu EWG dodaje się Tytuł VII w następującym brzmieniu:

"TYTUL VII Środowisko naturalne

Artykuł 130r

1. Działania Wspólnoty związane ze środowiskiem naturalnym mają następujące cele:

- zachowanie, ochrona oraz poprawa jakości środowiska naturalnego;
- wniesienie wkładu w ochronę zdrowia ludzkiego;
- zapewnienie rozważnego oraz racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych.

2. Działania Wspólnoty związane ze środowiskiem naturalnym opierają się na zasadach konieczności stosowania działań zapobiegawczych, naprawiania szkód dla środowiska przede wszystkim u ich źródła i pokrywania kosztów tej naprawy przez ich sprawcę. Wymogi ochrony środowiska są elementem pozostałych polityk Wspólnoty.

3. Przygotowując się do działań związanych ze środowiskiem naturalnym Wspólnota bierze pod uwagę: - dostępne dane naukowe oraz techniczne; - warunki środowiska naturalnego w różnych regionach Wspólnoty; - potencjalne korzyści i koszty działań, lub ich braku; - rozwój gospodarczo-społeczny Wspólnoty jako całości i zrównoważony rozwój jej regionów.

4. Wspólnota podejmuje działania związane ze środowiskiem naturalnym w stopniu, w którym cele wymienione w ust. 1 mogą zostać osiągnięte z lepszym rezultatem na poziomie Wspólnoty niż na poziomie indywidualnych państw członkowskich. Nie wyłączając pewnych środków właściwych dla Wspólnoty, państwa członkowskie finansują i realizują pozostałe.

5. W ramach swoich uprawnień Wspólnota i państwa członkowskie współpracują z krajami trzecimi i odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi. Ustalenia dotyczące współpracy Wspólnoty mogą podlegać umowom pomiędzy Wspólnotą a zainteresowanymi osobami trzecimi, które to umowy są negocjowane i zawierane zgodnie z artykułem 228.

Powyższy ust. nie ogranicza uprawnień państw członkowskich w zakresie negocjowania w ramach organów międzynarodowych oraz zawierania umów międzynarodowych.

Artykuł 130s

Rada, działając jednogłośnie, na wniosek Komisji, po porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komitetem Gospodarczo-Społecznym, decyduje o działaniach Wspólnoty.

Rada, zgodnie z zastrzeżeniami wymienionymi w uprzednim akapicie, określa zagadnienia, w stosunku do których decyzje podejmowane są kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 130t

Przyjęte środki zapobiegawcze, ogólnie zgodne z artykułem 130s, nie uniemożliwiają żadnemu państwu członkowskiemu stosowania lub wprowadzania bardziej surowych środków zapobiegawczych, zgodnych z niniejszym Traktatem."

Rozdział III

POSTANOWIENIA ZMIENIAJĄCE TRAKTAT USTANAWIAJĄCY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ ENERGII ATOMOWEJ

Artykuł 26

Traktat EWEA uzupełnia się następującymi postanowieniami:

"Artykuł 140a

1. Na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, po porozumieniu z Komisją i Parlamentem Europejskim, Rada, działając jednomyślnie, może ustanowić przy Trybunale Sprawiedliwości sąd pierwszej instancji właściwy dla rozpatrywania i orzekania w niektórych rodzajach spraw wniesionych przez osoby fizyczne lub prawne z prawem apelacji do Trybunału Sprawiedliwości wyłącznie w kwestiach dotyczących zagadnień prawnych i zgodnie z postanowieniami Statutu. Nie leży w gestii tego sądu rozpatrywanie i orzekanie w sprawach wniesionych przez państwa członkowskie lub instytucje Wspólnoty, lub w kwestiach wniesionych o orzeczenie tymczasowe zgodnie z artykułem 150.

2. Rada, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1, ustala skład tego sądu i zatwierdza konieczne poprawki oraz postanowienia dodatkowe do Statutu Trybunału Sprawiedliwości. O ile Rada nie zadecyduje inaczej przepisy niniejszego Traktatu dotyczące Trybunału Sprawiedliwości, a w szczególności postanowienia Protokołu dotyczącego Statutu Trybunału Sprawiedliwości, stosują się do tego sądu.

3. Członkowie tego sądu wybierani są spośród osób o niepodważalnej niezależności, które spełniają wymagania konieczne do objęcia urzędu sędziowskiego; i mianowani za wspólną zgodą rządów państw członkowskich na sześć lat. Członkostwo jest częściowo odnawiane co trzy lata. Członkowie ustępujący mogą zostać mianowani ponownie.

4. Wspomniany sąd ustala swoje przepisy proceduralne w porozumieniu z Trybunałem Sprawiedliwości. Przepisy te wymagają jednomyślnego zatwierdzenia przez Radę."

Artykuł 27

Do art. 160 Traktatu EWEA dodaje się drugi akapit o następującym brzmieniu:

"Rada, działając jednomyślnie, na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, po porozumieniu z Komisją i Parlamentem Europejskim, może wnieść poprawki do postanowień Tytułu III Statutu."

Rozdział IV

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 28

Postanowienia niniejszego Aktu nie wpływają na postanowienia dokumentu o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii do Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 29

W art. 4 ust. 2 decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r., dotyczącej systemu zasobów własnych Wspólnot, słowa "poziom oraz skala funduszy, które są ustalone na podstawie decyzji Rady działającej jednomyślnie" zostają zastąpione słowami "poziom i skala funduszy, które są ustalone na podstawie decyzji Rady działającej kwalifikowana większością, po uzyskaniu zgody zainteresowanych państw członkowskich."

Niniejsza zmiana nie narusza charakteru prawnego wspomnianej wyżej decyzji.

TYTUŁ III

Postanowienia Traktatu dotyczące współpracy europejskiej w zakresie polityki zagranicznej

Artykuł 30

Współpracę Europejską w zakresie polityki zagranicznej regulują następujące postanowienia:

1. Wysokie Umawiające się Strony, będąc członkami Wspólnot Europejskich, wspólnie usiłują formułować i realizować europejską politykę zagraniczną.
2. a) Wysokie Umawiające się Strony podejmują się wzajemnego informowania i konsultowania we wszystkich sprawach polityki zagranicznej o znaczeniu ogólnym tak, aby zapewnić jak najefektywniejsze działanie ich połączonych wpływów poprzez koordynację, zbieżność stanowisk i wspólne działania.

b) Konsultacje będą odbywać się zanim Wysokie Umawiające się Strony podejmą ostateczną decyzję co do swojego stanowiska.

c) Przyjmując swoje stanowiska oraz podejmując działania na szczeblu krajowym każda z Wysokich Umawiających się Stron będzie w pełni świadoma stanowisk pozostałych partnerów i odpowiednio rozważy możliwość przyjęcia i realizacji wspólnych stanowisk europejskich.

W celu zwiększenia możliwości wspólnego działania w zakresie polityki zagranicznej, Wysokie Umawiające się Strony zapewniają stopniowy rozwój i definiowanie wspólnych zasad i celów.

Określenie wspólnych stanowisk jest punktem odniesienia dla polityki Wysokich Umawiających się Stron.

d) Wysokie Umawiające się Strony unikają działań lub stanowisk, które naruszają ich efektywność jako spójnej siły w stosunkach międzynarodowych lub w ramach organizacji międzynarodowych.
3. a) Ministrowie spraw zagranicznych i członek Komisji zbierają się co najmniej cztery razy w roku w ramach Europejskiej Współpracy Politycznej. Mogą oni także omawiać sprawy polityki zagranicznej w ramach Współpracy Europejskiej podczas posiedzeń Rady Wspólnot Europejskich.

b) Komisja jest w pełni związana z działaniami współpracy politycznej.

c) W celu zapewnienia szybkiego przyjmowania wspólnych stanowisk oraz realizacji wspólnych działań, Wysokie Umawiające się Strony unikają, tak dalece jak jest to możliwe, opóźnień w osiągnięciu konsensusu oraz w podejmowaniu wspólnych działań, które mogą być jego wynikiem.

4. Wysokie Umawiające się Strony zapewnią ścisły związek pomiędzy Parlamentem Europejskim a Europejską Współpracą Polityczną. W tym celu Urząd Przewodniczącego będzie regularnie informować Parlament Europejski o zagadnieniach polityki zagranicznej rozpatrywanych w ramach współpracy politycznej i zapewni, że opinie Parlamentu Europejskiego są odpowiednio brane pod uwagę.
5. Polityka zagraniczna Wspólnoty Europejskiej oraz polityka przyjęta przez Europejską Współpracę Polityczną muszą być spójne.

Urząd Przewodniczącego i Komisja, każde w ramach swoich uprawnień, są obarczone szczególną odpowiedzialnością za dążenie do tej spójności i jej utrzymanie.

6. a) Wysokie Umawiające się Strony uważają, że bliższa współpraca w zakresie problemów bezpieczeństwa europejskiego w istotny sposób przyczynia się do rozwoju tożsamości europejskiej w polityce zewnętrznej. Strony są gotowe do ściślejszej koordynacji swoich stanowisk w kwestiach politycznych i gospodarczych aspektów bezpieczeństwa.

b) Wysokie Umawiające się Strony są zdecydowane utrzymać warunki techniczne oraz przemysłowe konieczne dla ich bezpieczeństwa. Strony dokładają starań w tym kierunku zarówno na poziomie krajowym jak i odpowiednio w ramach kompetentnych instytucji i organów.

c) Przepisy niniejszego Tytułu nie stoją na przeszkodzie bliższej współpracy w zakresie bezpieczeństwa pomiędzy Wysokimi Umawiającymi się Stronami w ramach Unii Zachodnioeuropejskiej lub Paktu Atlantyckiego.

7. a) W ramach instytucji międzynarodowych oraz podczas konferencji międzynarodowych, w których biorą udział Wysokie Umawiające się Strony, dążą one do przyjęcia wspólnych stanowisk w kwestiach omawianych w niniejszym Tytule.

- b) W ramach instytucji międzynarodowych oraz podczas konferencji międzynarodowych, w których nie wszystkie Wysokie Umawiające się Strony biorą udział, te, które uczestniczą, biorą pod uwagę stanowiska uzgodnione przez europejską współpracę polityczną.
8. Wysokie Umawiające się Strony organizują dialog polityczny z krajami trzecimi oraz ugrupowaniami regionalnymi, jeżeli uznają to za konieczne.
9. Wysokie Umawiające się Strony i Komisja, poprzez wzajemną pomoc i informację wzmacniają współpracę pomiędzy swoimi przedstawicielstwami akredytowanymi przy krajach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych.
10. a) Urząd Przewodniczącego europejskiej współpracy politycznej przypada tej Wysokiej Umawiającej się Stronie, która piastuje Urząd Przewodniczącego Rady Wspólnot Europejskich.
- b) Urząd Przewodniczącego jest odpowiedzialny za inicjowanie działań oraz koordynowanie i reprezentowanie stanowisk państw członkowskich w ich stosunkach z krajami trzecimi w sprawach związanych z działaniami Europejskiej Współpracy Politycznej. Urząd Przewodniczącego jest także odpowiedzialny za kierowanie współpracą polityczną, a w szczególności za ustalanie terminów spotkań, za ich zwoływanie i organizację.
- c) Dyrektorzy polityczni zbierają się regularnie w Komitecie Politycznym, aby nadawać niezbędny impuls, utrzymywać ciągłość europejskiej współpracy politycznej i przygotowywać dyskusje ministrów.
- d) Komisja Polityczna lub, jeżeli zachodzi taka konieczność, zebranie ministrów, odbywa się w ciągu czterdziestu ośmiu godzin na wniosek co najmniej trzech państw członkowskich.
- e) Zespół Korespondentów Europejskich jest odpowiedzialny, pod kierunkiem Komisji Politycznej, za kontrolowanie realizacji europejskiej współpracy politycznej oraz za badania ogólnych problemów organizacyjnych.
- f) Grupy robocze zbierają się zgodnie z zarządzeniami Komisji Politycznej.
- g) Sekretariat usytuowany w Brukseli wspiera Urząd Przewodniczącego w przygotowywaniu i realizacji działań europejskiej współpracy politycznej oraz w sprawach administracyjnych. Sekretariat wypełnia swoje obowiązki na mocy urzędu Urzędu Przewodniczącego.

11. W sprawie przywilejów i immunitetów, członkowie Sekretariatu Europejskiej Współpracy Politycznej są traktowani w taki sam sposób jak członkowie misji dyplomatycznych Wysokich Umawiających się Stron usytuowanych w tym samym miejscu, w którym znajduje się Sekretariat.

12. Pięć lat po wejściu w życie tego Aktu Wysokie Umawiające się Strony zbadają, czy wymagana jest nowelizacja Tytułu III.

TYTUŁ IV

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 31

Postanowienia Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, dotyczące kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i ich wykonywania mają zastosowanie wyłącznie do postanowień Tytułu II i art. 32; ponadto, mają one zastosowanie do tych postanowień na takich samych zasadach, jak postanowienia powyższych Traktatów.

Artykuł 32

Z uwzględnieniem art. 3, ust. 1 Tytułu II i art. 31, niniejszy Akt w żadnym stopniu nie narusza Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie lub żadnych późniejszych Traktatów i aktów zmieniających lub uzupełniających te Traktaty.

Artykuł 33

1. Niniejszy Akt zostaje ratyfikowany przez Wysokie Umawiające się Strony zgodnie z ich wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostają zdeponowane przy Rządzie Republiki Włoskiej.
2. Niniejszy Akt wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokumenty ratyfikacyjne zostają zdeponowane przez ostatecznie Państwo-Sygnatariusza, które dopełni tej formalności.

Artykuł 34

Niniejszy Akt został sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w języku angielskim, duńskim, holenderskim, hiszpańskim, greckim, francuskim, irlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim, o jednakowo wiążących tekstach, i zdeponowany w archiwach Rządu Republiki Włoskiej, który wydaje poświadczony odpis każdemu z rządów Państw Sygnatariuszy.

W DOWÓD POWYŻSZEGO, poniżsi pełnomocnicy podpisali Jednolity Akt Europejski.

Sporządzono w Luksemburgu dnia siedemnastego lutego tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego szóstego roku oraz w Hadze dnia dwudziestego ósmego lutego tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego szóstego roku.

/-/ PODPISY

AKT KOŃCOWY

Na Konferencji Przedstawicieli Rządów państw członkowskich w Luksemburgu 9 września 1985 roku, której debaty odbywały się w Luksemburgu i Brukseli, przyjęto następujący tekst:

I

JEDNOLITY AKT EUROPEJSKI

II

Jednocześnie z podpisaniem tego tekstu, na konferencji przyjęto deklaracje wymienione poniżej i dołączone do niniejszego Aktu Końcowego.

1. Deklaracja w sprawie uprawnień wykonawczych Komisji,
2. Deklaracja w sprawie Trybunału Sprawiedliwości,
3. Deklaracja w sprawie art. 8a Traktatu EWG
4. Deklaracja w sprawie art. 100a Traktatu EWG,
5. Deklaracja w sprawie art. 100b Traktatu EWG,
6. Ogólna deklaracja w sprawie artykułów 13 do 19 Jednolitego Aktu Europejskiego,
7. Deklaracja w sprawie art. 118a, ust. 2, Traktatu EWG,
8. Deklaracja w sprawie art. 130d Traktatu EWG,
9. Deklaracja w sprawie art. 130r Traktatu EWG,
10. Deklaracja Wysokich Umawiających się Stron w sprawie Tytułu III Jednolitego Aktu Europejskiego,
11. Deklaracja w sprawie art. 30, ust. 10 g) Jednolitego Aktu Europejskiego.

Na konferencji przyjęto także do wiadomości deklaracje wymienione poniżej i dołączone do niniejszego Aktu Końcowego.

1. Deklaracja Urzędu Przewodniczącego w sprawie terminu, w którym Rada wyraża swoją opinię na temat pierwszego czytania (artykuł 149 ust. 2 Traktatu EWG),
2. Deklaracja polityczną rządów państw członkowskich w sprawie swobodnego ruchu osobowego,

3. Deklaracja rządu Republiki Greckiej w sprawie art. 8a Traktatu EWG,
4. Deklaracja Komisji w sprawie art. 28 Traktatu EWG,
5. Deklaracja rządu Irlandii w sprawie art. 57 ust. 2 Traktatu EWG,
6. Deklaracja rządu Republiki Portugalii w sprawie drugiego akapitu art. 59 i art. 84 Traktatu EWG,
7. Deklaracja rządu Królestwa Danii w sprawie art. 100a Traktatu EWG,
8. Deklaracja Urzędu Przewodniczącego i Komisji w sprawie zdolności monetarnej Wspólnoty,
9. Deklaracja rządu Królestwa Danii w sprawie europejskiej współpracy politycznej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia siedemnastego lutego tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego szóstego roku i w Hadze dnia dwudziestego ósmego lutego tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego szóstego roku.

/-/ PODPISY

DEKLARACJA w sprawie uprawnień wykonawczych Komisji

Konferencja zwraca się do władz Komisji z prośbą o przyjęcie, zanim niniejsza Ustawa wejdzie w życie, przepisów i zasad, na podstawie których uprawnienia wykonawcze Komisji będą definiowane w każdym przypadku.

W związku z powyższym Konferencja zwraca się do Rady z prośbą o przyznanie wyjątkowo trybowi postępowania Komitetu Doradczego pierwszeństwa

dla zapewnienia szybkiego i efektywnego podejmowania decyzji, dla wykorzystania uprawnień wykonawczych nadanych Komisji w zakresie art. 100a Traktatu EWG.

DEKLARACJA w sprawie Trybunału Sprawiedliwości

Konferencja zgadza się, że postanowienia art. 32d, ust. 1, Traktatu EWiWS, art. 168a, ust. 1, Traktatu EWG i art. 140a, ust. 1, Traktatu EWEA nie przesadzają nadania właściwości sądowej, która mogłaby zostać ustanowiona w kontekście umów zawartych pomiędzy państwami członkowskimi.

DEKLARACJA w sprawie art. 8a Traktatu EWG

Konferencja pragnie poprzez postanowienia art. 8a wyrazić swoją zdecydowaną wolę polityczną podjęcia przed 1 stycznia 1993 roku decyzji koniecznych dla urzeczywistnienia rynku wewnętrznego zdefiniowanego przez te postanowienia, i bardziej szczegółowo decyzji koniecznych dla realizacji programu Komisji określonego w białej księdze dotyczącej rynku wewnętrznego.

Ustalenie daty 31 grudnia 1992 roku nie oznacza natychmiastowego skutku prawnego.

DEKLARACJA w sprawie art. 100a Traktatu EWG

W swoich wnioskach, zgodnie z artykułem 100a ust. 1 Komisja stosuje pierwszeństwo użycia dyrektywy jeżeli harmonizacja łączy się ze zmianami przepisów prawnych w jednym lub więcej państwach członkowskich.

DEKLARACJA w sprawie art. 100b Traktatu EWG

Konferencja jest zdania, że ponieważ artykuł 8c Traktatu EWG ma ogólny zakres stosowania, stosuje się on także do wniosków, które Komisja ma obowiązek składać zgodnie z artykułem 100b Traktatu.

OGÓLNA DEKLARACJA w sprawie artykułów 13 do 19 Jednolitego Aktu Europejskiego

Niniejsze postanowienia w żaden sposób nie naruszają prawa państw członkowskich do podejmowania działań, które uważają za konieczne w celu

kontrolowania emigracji z krajów trzecich i do walki z terroryzmem, przestępczością, handlem narkotykami oraz nielegalnym handlem dziełami sztuki oraz antykami.

DEKLARACJA w sprawie art. 118a ust. 2 Traktatu EWG

Konferencja bierze pod uwagę, że podczas dyskusji nad artykułem 118a ust. 2 Traktatu EWG uzgodniono, iż nie jest zamiarem Wspólnoty, poprzez ustalenie minimalnych wymogów dotyczących ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, dyskryminowanie, w sposób nieuzasadniony przez okoliczności, pracowników przedsięwzięć na małą i średnią skalę.

DEKLARACJA w sprawie art. 130d Traktatu EWG

W tym kontekście Konferencja odwołuje się do wniosków Rady Europejskiej w Brukseli z marca 1984 roku, które brzmią następująco:

"Środki finansowe przeznaczone na pomoc z Funduszy, odnoszące się do ZPS, zostaną znacznie zwiększone w warunkach realnych w ramach możliwości finansowych."

DEKLARACJA w sprawie art. 130r Traktatu EWG

Odnosnie trzeciego myślnika ust. 1,

Konferencja potwierdza, że działania Wspólnoty w sferze środowiska naturalnego nie mogą ingerować w politykę narodową odnoszącą się do eksploatacji zasobów energetycznych.

Odnosnie drugiego akapitu ust. 5,

Konferencja uważa, że postanowienia drugiego akapitu ust. 5 art. 130r nie mają wpływu na zasady wynikające z orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości wydanego w sprawie AETR.

DEKLARACJA WYSOKICH UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON w sprawie Tytułu III Jednolitego Aktu Europejskiego

Wysokie Umawiające się Strony, w sprawie Tytułu III dotyczącego europejskiej współpracy politycznej potwierdzają swoją otwartość w stosunku do innych narodów europejskich, które dzielą ich ideały i cele. W

szczególności zgadzają się na wzmocnienie swoich powiązań z krajami członkowskimi Rady Europy i z innymi demokratycznymi krajami europejskimi, z którymi utrzymują przyjazne stosunki i bliską współpracę.

DEKLARACJA w sprawie art. 30 ust. 10 g) Jednolitego Aktu Europejskiego

Konferencja uważa, że artykuł 30 ust. 10 g) nie narusza przepisów

postanowienia przedstawicieli rządów państw członkowskich z 8 kwietnia 1965 roku dotyczącego tymczasowej lokalizacji pewnych instytucji i departamentów Wspólnot.

**DEKLARACJA URZĘDU PRZEWODNICZĄCEGO w sprawie terminu,
do którego Rada wyraża swoją opinię na temat pierwszego czytania
(artykuł 149 ust. 2 Traktatu EWG)**

Odnosnie deklaracji Rady Europejskiej z Mediolanu, zgodnie z którą Rada powinna poszukiwać sposobów ulepszenia swoich procedur podejmowania decyzji, Urząd Przewodniczącego wyraża zamiar zakończenia omawianej tutaj pracy w jak najkrótszym czasie.

**DEKLARACJA POLITYCZNA RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
w sprawie swobodnego ruchu osobowego**

W celu wspierania swobodnego ruchu osobowego państwa członkowskie współpracują, nie ograniczając uprawnień Wspólnoty, szczególnie jeżeli

chodzi o wjazd, poruszanie się i przebywanie obywateli krajów trzecich. Współpracują one także w ramach zwalczania terroryzmu, przestępczości, handlu narkotykami oraz nielegalnego handlu dziełami sztuki i antykami.

DEKLARACJA RZĄDU REPUBLIKI GRECKIEJ w sprawie art. 8a Traktatu EWG

Grecja uważa, że rozwój polityki oraz działań Wspólnoty, a także przyjmowane rozwiązania na podstawie artykułów 70 ust. 1) i 84, powinny następować w taki sposób, aby nie działały na szkodę wrażliwych gałęzi gospodarki państw członkowskich.

DEKLARACJA KOMISJI w sprawie art. 28 Traktatu EWG

W zgodzie ze swoimi procedurami wewnętrznymi, Komisja zapewnia, że zmiany dokonane w wyniku zmiany art. 28 EWG nie spowodują opóźnień w odpowiedziach na nie cierpiące zwłoki prośby zmian lub zawieszenia jednakowych opłat wspólnej taryfy celnej.

DEKLARACJA RZĄDU IRLANDII w sprawie art. 57 ust. 2 Traktatu EWG

Irlandia, potwierdzając swoją zgodę na głosowanie kwalifikowaną większością zgodnie z artykułem 57 ust. 2, pragnie przypomnieć, że branża ubezpieczeniowa w Irlandii jest szczególnie wrażliwa i że podjęto szczególne środki dla zabezpieczenia posiadaczy polis ubezpieczeniowych i osób trzecich. Nawiązując do harmonizacji ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczeń, rząd Irlandii spodziewa się, że

może polegać na przychylnym stanowisku Komisji oraz pozostałych państw członkowskich Wspólnoty w przypadku, kiedy Irlandia znajdzie się w sytuacji, w której rząd Irlandii uzna za stosowne uchwalenie szczególnego przepisu dotyczącego pozycji tej branży w Irlandii.

DEKLARACJA RZĄDU REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ w sprawie drugiego akapitu art. 59 i art. 84 Traktatu EWG

Portugalia uważa, że ponieważ zmiana głosowania jednomyślnego na głosowanie kwalifikowaną większością w akapicie drugim art. 59 oraz w art. 84 nie była rozważana podczas negocjacji w sprawie przystąpienia Portugalii do Wspólnoty i znacznie zmienia stan rzeczy Wspólnoty, nie może ona uszkodzić wrażliwych i kluczowych gałęzi gospodarki portugalskiej oraz że, gdzie jest to możliwe, powinny zostać przedsięwzięte odpowiednie i szczegółowe działania przejściowe, aby uprzedzić skutki niepomyślne dla tych gałęzi.

DEKLARACJA RZĄDU KRÓLESTWA DANII w sprawie art. 100a Traktatu EWG

Rząd Danii oznajmia, iż w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest zdania, że kroki podjęte zgodnie z artykułem 100a nie chronią ostrzejszych wymagań odnośnie środowiska pracy, środowiska naturalnego i potrzeb wymienionych w art. 36, postanowienia art. 100a ust. 4 gwarantują danemu państwu członkowskiemu stosowanie własnych przepisów krajowych. Niniejsze przepisy krajowe powinny być stosowane dla osiągnięcia wyżej wymienionego celu i nie mogą powodować ukrytego protekcjonizmu.

DEKLARACJA URZĘDU PRZEWODNICZĄCEGO I KOMISJI w sprawie zdolności monetarnej Wspólnoty

Urząd Przewodniczącego i Komisja uważają, że postanowienia dodane do

Traktatu EWG dotyczące zdolności monetarnej Wspólnoty nie naruszają możliwości dalszego rozwoju w ramach obecnych uprawnień.

DEKLARACJA RZĄDU KRÓLESTWA DANII w sprawie Europejskiej Współpracy Politycznej

Rząd duński oświadcza, że wniosek Tytułu III dotyczącego Europejskiej Współpracy Politycznej w zakresie polityki zagranicznej nie ma wpływu na udział Danii we współpracy nordyckiej w zakresie polityki zagranicznej.

przekład: M. Gizmajer (do art. 24) H. Husak (od art. 24)